

SUITE VOOR DE PRINS MET DE BLAUWGRIJZE OGEN

Een allegorisch spel rond “Liefde”

door

CHRISTIAAN BOSMAN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 ANTWERPEN
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SUITE VOOR DE PRINS MET DE BLAUWGRIJZE OGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTIAAN BOSMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/019

ISBN 9789038516127

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bvba

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes. Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt! Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(12 à 28 spelers)

BAARDKEIZER: De iets oudere minnaar. Best niet te oud, ongeveer vijftwintig jaar. Hij wil zijn liefde verklaren, maar durft dit niet rechtstreeks. Alles wat hij vertelt, moeten gestalte geven aan zijn 'zuivere liefde'.

PRINS: De jonge geliefde. Een mooie, zeer jonge kerel (twintig jaar). Hoewel ook verliefd en niettegenstaande zijn liefde oprecht en gemeend is, toch nuchterder dan Baardkeizer. Hij relativeert veel.

Gelinkte rollen

Vaak is er een connotatie: overeenkomst in karakter, toneelmatige functie of evolutie in symboolwaarde. Vooral belangrijk omdat ze best gespeeld worden door dezelfde acteurs en dus het aantal acteurs helpen beperken.

Toevoeging eerste bedrijf

HONDJE: Pronkziek karakter. Jaloers. Best te spelen door een kind of puber.

HAASJE: Nonchalante jeune premier. Beetje opschepper. Levenslustig.

ZWALUW: Bekommerd. Best een meisjesrol.

LEO DE LEEUW: Statig. Weinig spraakzaam. Maar nobel en heerszuchtig.

DAMHERT: Vertegenwoordigt de adel, staat dus dicht bij de koning. Is hautain. Type Nothomb of Wathelet.

KROKODIL: De lagere stand. De arbeider, de underdog.

REINTJE: De geslepen advocaat die hij heel de geschiedenis is geweest. Geeft iedereen zijn vet, maar heeft hier in dit stuk het gelijk aan zijn kant. Moet ook sympathiek overkomen.

VELDMUIS: Eigenlijk maar een figurantje dat eens even een

paar woordjes mag beginnen zeggen.

JAGER: Oud-koloniaal beeld. De stoere jager zonder veel verstand, met hoge prestatiedrang. Moet helemaal niet sympathiek overkomen.

GEORGES: De domme aanbrengrer voor de jager.

Toevoeging tweede bedrijf

BEMINDE LEERLING: Kan best gelinkt worden aan de figuur van Reintje. Misschien ook best dezelfde acteur. Moet bij het publiek sympathiek overkomen, wel lief, niet echt snugger, vroom en braaf. De andere spelers steken wat graag de draak met zijn ijverzucht.

ONZE-LIEVE-VROUW: Korte rol. Standbeeld dat tot leven komt. Niet echt conventionele Moeder-Maagd.

BEELDHOUWER: Wordt eigenlijk een stuk medeverteller en voorkomt dat de Godsfiguur echt moet aantreden. Samen met Beminde Leerling neemt hij woorden van God als citaten in de mond.

Toevoeging derde bedrijf

HEER 1: Eigenlijk figurantenrolletje.

HEER 2: Eigenlijk figurantenrolletje.

SCHIPPER: De tweede link voor Reintje en Beminde Leerling. Maar iets actievere rol. De begerende minnaar die vecht tegen de begeerte en echte liefde nastreeft. Zijn besluiteloosheid wordt het voorwerp van zijn liefde noodlottig.

ZEEBONK: De onheilsfiguur. Hij is de alwetende, voert het magische en sombere in het verhaal binnen.

JOHANN: Jeune premier. Mooi, knap en knaapachtig. Lijkt wat op Prins.. Hij verbeeldt deze binnen het verhaal, net zoals achter de schipper Baardkeizer schuil gaat. Speelbal van andermans begeerte en/of liefde. Dit wordt hem fataal.

PRIESTER: Tegenhanger van de schipper. De links schipper-wereld & priester-hogere motieven worden door elkaar gegooid: de schipper streeft hogere motieven na en de priester loopt

verloren in zijn wereldse begeerten.

Toevoeging vierde bedrijf

BEMINDE LEERLING: Keert terug. Nog meer de schietschijf van de andere personages. Vervult hier de rol van orakel en verhindert dat we God zelf moeten opvoeren.

ZWERVERTJE: Te linken aan Johann. Binnen het verhaal symboliseert hij hetzelfde: gestalte geven aan de geliefde die speelbal is van de vele begeerten, voorkeuren en uiteindelijk echte diepgemeende, maar misschien niet zo spectaculaire liefde mag ervaren.

SCHRIJVER: Een beetje de rol van de jager uit het eerste bedrijf. Kan hieraan gelinkt worden.

SCHILDER: Te linken aan de priester uit het vorige bedrijf. Zegt echt kwetsende dingen. Doortrapt en slecht. Egoïst, niet in staat tot liefde.

LEUKE JONGEN: Het beeld van Baardkeizer voor zichzelf. Eenvoudig, nuchter, maar met een gemeente onbaatzuchtige liefde.

Toevoeging vijfde bedrijf

BODE: Eigenlijk maar een kleine figurerende rol. Kan ook de vorm aannemen van een page en is dan te linken aan de veldmuis, zonder er verdere symbolische connotaties aan te verbinden.

HOFMAARSCHALK: Laatste link naar Reintje, Beminde Leerling en de schipper. Verduidelijkt uitspraken en situaties.

BOER: Eigenlijk maar een kleine figurerende rol. Van domheidsgehalte ongeveer de Georges uit bedrijf 1. Waarom niet linken zonder bijzondere connotatie?

KONING: Link met Leo de Leeuw. Is daar reeds de koningsfiguur, maar in het begin een betuttelende rol van heerser. Evolueert dus naar een bezorgde vaderfiguur à la Boudewijn. Trouwens sommige uitspraken verwijzen ook naar hem (gemalin schrijft sprookjes en verhalen, vroom, kinderloosheid...)

Evoluties

Echte liefde wordt steeds sterker drager van alles wat daar bij hoort: onbaatzuchtig, zelfverloochening, dienstbaarheid en offerbereidheid. Begeerte evolueert naar ondergang, zwartgalligheid, misbruik en egoïsme.

Overzicht volgens acteurs

1 acteur voor Prins

1 acteur voor Baardkeizer

1 acteur voor Leo de leeuw en de koning

1 acteur voor Reintje, Beminde Leerling, schipper en hofmaarschalk

1 acteur voor Johann & zwervertje

1 acteur voor jager en schrijver

1 acteur voor priester & schilder

1 acteur voor beeldhouwer & zeebonk

Sprekende figuranten die liefst door zo weinig mogelijk personen worden gespeeld: hondje, haasje, zwaluw, veldmuis, damhert, krokodil, Georges, Onze-Lieve-Vrouw, heer 1 & heer 2, Leuke jongen, bode, boer.

Volwaardige acteurs: 8 & sprekende figuranten: 13, te herleiden tot 4 of 5.

EERSTE BEDRIJF

Scène: 1.1: Motorisch moment

(Wanneer het doek opengaat of licht opgaat, staan Prins en Baardkeizer bij elkaar tussen struiken (plantenbakken = in een bos). Prins spreidt een plaid uit. Dan richt hij zich op, overziet het resultaat. Hij is zichtbaar gelukkig. Baardkeizer gaat vlak voor Prins staan. Om diens mond speelt een mysterieuze glimlach. Baardkeizer trekt Prins naar zich toe. Die weert niet af. Ook niet wanneer Baardkeizer zijn lippen heel zacht, als om hem geen pijn te bezorgen, op zijn wang drukt.)

BAARDKEIZER: *(Fluisterend, ontroerd)* Ik wil je altijd bij mij. Al zou ik er met mijn leven moeten voor betalen.

PRINS: *(luchtig, schertsend)* Gekke Baardkeizer, je praat alsof je me morgen al kwijt bent. We zijn pas samen!

(Zonder al te veel moeite duwt hij Baardkeizer van zich af. Lenig als wat haalt hij zijn truitje over zijn hoofd. Baardkeizers blikken glijden langs elke glooiing van zijn gladde huid. Wanneer Prins opnieuw zijn richting uitkijkt, wendt hij het hoofd af. Na een stil moment kijkt Baardkeizer opnieuw naar Prins. Deze ligt ondertussen languit op het doek. Baardkeizer wendt zich opnieuw af en spreekt als voor zichzelf, maar schuin weg face publiek.)

BAARDKEIZER: *(Zenuwachtig)* Ik moet mezelf onder controle krijgen, woorden zoeken,... daden vervangen,... geen loze dingen...

PRINS: Het is nog warm, vind je niet?

BAARDKEIZER: Dadelijk voel ik zijn hand over mijn huid glijden. Hij zal glimlachen. Onafwendbaar, tenzij tijdig magische woorden opborrelen.

PRINS: Waar tob je nu weer over?

BAARDKEIZER: *(Nog steeds face publiek, maar tot Prins)* Ik tob niet?

PRINS: Moet ik dat geloven? Ik ken je al een beetje.

BAARDKEIZER: *(face publiek)* Het is moeilijk iemand te zeggen dat je van hem houdt.

PRINS: Waarover tob je?

BAARDKEIZER: *(face publiek)* Ik wil Prins overtuigen van wat ik voor hem voel.

PRINS: Kom je nu niet bij mij liggen?

BAARDKEIZER: *(plechtig, voor zichzelf)* Ik slaap vandaag niet in aleer ik Prins mijn liefde heb verklaard, hoe moeilijk dit ook is.

(Baardkeizer gaat achter Prins zitten, als een Sjamaan bij een ziek kind.)

(bezwerend) Verschrikkelijk lieve, maar uitermate zieke Prinsjongen, weet je hoe het komt dat de dieren niet meer spreken?

(De scène verduistert, enkel Baardkeizer en Prins blijven fel verlicht achter.)

Ruiter en paard spraken met elkaar, zoals jij en ik. Niet nazeggen. Een echt gesprek. Dat vind je niet meer, al beweren sommige dames dat zij en hun hondje elkaar begrijpen. Het was toch anders.

Scène: 1.2: Als de dieren konden praten 1

(In het volgende fragment gedraagt Baardkeizer zich als een regisseur die zijn eigen verhaal regisseert, wandelt vrij tussen de personages, kijkt met zijn rug naar het publiek mee. Wanneer hij spreekt, komt hij tot bij diegene over wie hij het heeft. Zodra de hond opkomt, verandert het timbre van het licht. De scène wordt opnieuw open getrokken.)

BAARDKEIZER: Toen kwam zo'n hondje gewoon binnen...

HONDJE: Heb je het gemerkt? De poedel van hiernaast kreeg een nieuwe halsband, een rooie.

(Prins speelt mee in het verhaal, tenzij hij zich tot Baardkeizer richt. Dan merkt het publiek dat hij zich losmaakt van het verhaal.)

PRINS: Jij draagt ook een mooie halsband.

HONDJE: Ha, zo noem je dit malle versleten ding.

PRINS: Ja, jij bent ook ouder en wijzer dan die poedel. En die halsband dus ook. Maar ik...

HONDJE: (*nukkig*) Je mag eens aan mij denken als je gaat winkelen.

PRINS: Goed. Ik koop je een roze-lederen halsband met belletjes. Moeten er ook franjes aan zijn?

HONDJE: Goed: ik vind de zwarte krulhaar van hiernaast een potsierlijke nicht, met juffiesmaniertjes...

PRINS: De halsband van die krullenbol is mooi, maar past niet bij jou. Jij moet iets stoer hebben.

HONDJE: Toch is het een leuk bandje. (*af*)

BAARDKEIZER: (*onderbreekt*) Zo zou dat zijn, indien de dieren maar konden praten.

PRINS: Als ze alleen maar hun beklag komen doen, kunnen ze net zo goed hun muiltje houden.

BAARDKEIZER: Het voorbeeld was misschien slecht gekozen. Ik verzin wat anders. (*nadenken*) Je zou je dan hier in het bos neerzetten op een zonnig plekje.

(Hij troont Prins mee en duwt hem terug op het doek. Prins zit in kleermakers zit.)

PRINS: Me niet altijd doen opstaan en zitten, wil je?

BAARDKEIZER: (*slaat geen acht op de opmerking en komt opnieuw achter hem zitten*) Allerlei dieren komen bij jou. Een haasje bijvoorbeeld, zou tot bij je huppelen.

HAASJE: (*op*) Fijn weertje. Fantastisch om over het veld te hollen.

PRINS: Straks opent het jachtseizoen. Waar sta je dan?

HAASJE: Ik zie ze al, weitas om en geweer in de hand. Jagers! Dat ze dan nog hun vak kenden.

PRINS: Hoe bedoel je?

HAASJE: Als ze konden mikken, zou je er onmiddellijk het bijltje (*houdt in, giechelt even*) of loodje bij neerleggen. Maar nee, iedereen krijgt een vergunning, als ze die kunnen betalen. Dan mogen ze zo maar hun lood uitzaaien. Er zijn er bij, maat, die me zelfs van vijf meter afstand nog niet raken kunnen. Moet je naar mijn buurman kijken. Wat die in 't leven al mee maakte! (*Het haasje plaatst demonstratief de voorpootjes in de zij*) Eén oor is plat geschoten. (*pauze*) Maar klein hebben ze hem niet gekregen. Het is een mal zicht: één oor op en één oor af.

PRINS: Om je een kriek te lachen.

HAASJE: (*verontwaardigd*) Ja?! Je grapt. M'n broer hebben ze vorig jaar in de poot geknald. Maar hij is toch thuis geraakt. Weken heeft ie gesukkeld.

PRINS: Da's erger. Dat geef ik toe.

HAASJE: En pijn! Jongens, het was niet te beschrijven. Maar hij is er bovenop gekomen. Hem moet je niets goeds meer over de mensen vertellen.

PRINS: Te begrijpen.

HAASJE: Ik loop ook niet hoog op met die tweevoeters.

PRINS: Dank je.

HAASJE: Neem dat niet persoonlijk! Jij doet geen vlieg kwaad. Maar je hebt heus anderen. Ik huppel maar weer eens verder.

PRINS: Zo gehaast?

HAASJE: Ik zag dat boer Janssen heerlijk wat raapjes heeft gezaaid. Er staan zelfs zulke kanjers bij. Zoiets mag je als haas met zelfrespect niet missen. Tot later nog eens!

PRINS: Wees toch maar voorzichtig.

HAASJE: Geen nood. Tussen ons gezegd en gezwezen, Janssen doet al jaren zijn best, maar juist mikken zal hij nooit leren. Ik denk dat hij wat bijziend is. Daar treur ik niet om: da's net mijn leven... en mijn souper. Tot ziens! (*af*)

PRINS: Verschrikkelijk, Baardkeizer. Die kent ook niets dan geklaag. Dan gaat hij bij Janssen nog rapen stelen. Dat heeft lef zeg!

BAARDKEIZER: Hij heeft natuurlijk gelijk.

PRINS: Als de dieren konden praten, zeg je dan...

BAARDKEIZER: Zo zou dat zijn, als de dieren nou maar spreken konden. Je trekt op een lentemorgen het raam open. Komt de eerste zwaluw aangevlogen. Ze zet zich op een draad om wat te rusten.

ZWALUW: Ook een goeie dag. We hebben het gehaald. Ik vind het gewoon zalig weer hier te zijn. Het is nog wat killeltjes, niet? Maar er is al zon, dat belooft. Fijne winter gehad?

PRINS: (*nog licht ontstemd na het gesprek met de haas*) Kon beter.

ZWALUW: 't Zijn geen winters meer als vroeger. Wanneer we toen aankwamen, lag er nog sneeuw. Je was blij dat je de koestal in kon vliegen. Daar was het warm en eten in overvloed.

PRINS: Dat is jaren geleden. Zo oud zie jij er niet uit.

ZWALUW: Ik heb het zelf niet meegemaakt. Opa vertelde het me. Veertien keer maakte hij de reis. Nu kunnen we dat niet meer...

PRINS: Je gaat toch niet klagen hé. Je bent jong en...

ZWALUW: We zijn sterk genoeg. Maar het wordt elk jaar gevaarlijker. Voor je het weet kom je in de vliegroute van een helse vleugelmachine.

PRINS: Vliegtuigen noemen we die.

ZWALUW: Ja? Vorig jaar heb ik zo een zusje verloren, spatte uiteen tegen zo'n namaakvogel.

PRINS: Gecondoleerd.

ZWALUW: Dank je. Goed, het was wat haar eigen schuld. Ik had haar nog zo gezegd bij de groep te blijven. We hadden een uitstekende gids, Blauwzwarte Wiewie. Die kent het vak door en door. Hij heeft er de elfde trek opzitten. Ik geef toe dat hij het deze keer maar op het nippertje haalde. Hij wordt oud en bijziend. Twee keer is hij bijna tegen een dradenstel aangevlogen.

PRINS: *(licht ontstemd)* Waarover heb je het nu weer?

ZWALUW: Ja, kabels die jullie de wereld rond spannen.

PRINS: Hoogspanningskabels. *(keert zich naar Baardkeizer)* Die stevent ook op hoogspanning af. Moet dat?

BAARDKEIZER: Waarover praat zo'n vogel anders, prins. Let op. Ze begint weer.

ZWALUW: Ik vraag me af of Wiewie het einde van de zomer haalt en de trek naar het zuiden nog overleeft.

PRINS: *(kort)* Op die leeftijd kun je niet veel verwachten.

ZWALUW: Ik hoop van wel, natuurlijk.

PRINS: Gelijk heb je.

ZWALUW: Ik vlieg maar eens verder.

PRINS: Doe dat.

ZWALUW: Ik heb in de buurt een nest. Tenminste,... als het er nog hangt. Mensen, hé. Dagen zit je je eigen een breuk te bouwen aan zo'n nest. De mens breekt het zo maar weg als je even je rug keert. Als het er niet meer is, stoot het dan dat ik hier onder

de kroonlijst kom wonen?

PRINS: *(tot Baardkeizer)* Wel heb je ooit. Dat zit ons en te verwijten te maken en dan zou ze nog...

ZWALUW: Toe? Hinder zal je niet van mij hebben, dat is beloofd. Maar een beest moet toch ergens zijn kroost kunnen opvoeden, niet?

PRINS: Heb je ooit? Zeg dan toch iets, Baardkeizer!

BAARDKEIZER: Waarom niet, Prins. Ze heeft wat gelijk, niet?

PRINS: *(boos)* Gehoord? Meneer heeft gesproken.

ZWALUW: Tot straks dan! *(aarzelend)* Misschien...

BAARDKEIZER: *(snel inhakend, als een afleidingsmanoeuvre)* En hop, Prins, daar vliegt die lieve zwaluw weer verder.

PRINS: Ik hoop dat haar nest er nog hangt. Verwaand kind. *(bootst haar na)* Mensen, hé. *(met eigen stem)* Wat denkt die wel?!

BAARDKEIZER: Neem het haar niet kwalijk. Het zou toch leuk zijn, dat de dieren konden praten?

PRINS: Jij vindt het leuk? Ze komen je stuk voor stuk uitschijten, maar meneer jammert dat het spijtig is dat ze niet meer kunnen praten.

BAARDKEIZER: Maar ze kunnen nog praten. Daar handelt mijn verhaal over, Prins.

Scène: 1.3: Als de dieren konden praten: de vergadering

(Tijdens de volgende replieken doven langzaam de lichten op Prins en Baardkeizer. Een ander gedeelte van de scène komt in het (gekleurde) licht. Er staan enkele troonachtige stoelen.)

BAARDKEIZER: *(declameren)* Op een dag behaagde het de koning van de dieren een vergadering bijeen te roepen. Hij had gemerkt dat de mensen samen kwamen om overleg te plegen. Hij gaf de duiven opdracht van nest tot nest te vliegen om de bewoners te verzoeken naar het paleis te reizen om samen met de koning de organisatie van het dierenrijk te bespreken.

PRINS: Hopelijk niet weer zo'n gezeik over de mensen.

BAARDKEIZER: Zo begaven alle dieren zich naar het zuiden, naar de woning van Leo de Vijftigste, leeuw van afkomst en Koning

der Dieren van beroep.

PRINS: Een gepaste naam om de dieren bij elkaar te krijgen: iedereen komt als je Leo roept.

BAARDKEIZER: (*verteltoon*) Het was een rare bedoening. Door de paleiszaal fladderden miljoenen vogels. In de troonzaal was een muur weggebroken, zodat duizenden vissen die de reis naar de kasteelwal aandurfd, de vergadering konden volgen. Eindelijk had elk een stekje bemachtigd. Toen verscheen koning Leo en de arend, minister bevoegd voor het vogelrijk. In de kasteelgracht dook de haai op, gedelegeerde voor de aangelegenheden van het vissenrijk. Elk beklom een troon, speciaal voor hem gebouwd. Toen opende Leo de vergadering.

Scène: 1.4: Sprookjesfragment 2

LEO DE LEEUW: Ja, euh, juist... ik moet het boeltje dus... Wel: de vergadering is geopend. Is er iemand die de reutemeteut op gang wil trekken?

(*Adelbert, het damhert, komt naar voren, maakt een buiging en begint.*)

DAMHERT: Sire, we hebben allen voedsel nodig om in leven te blijven. Er is steeds voedsel tekort. Enkel de sterksten, ieder in hun soort, bezitten het recht in leven te blijven. Dus stoort het mij en de mijnen niet dat enkele van onze broeders de natuur bijspringen. Ik heb het over de Wolf of Vos en zovele vleeseters. Ik geef toe dat het pijn doet te zien dat sommigen van de mijnen hen tot maaltijd dienen. Zo behaagde het de Schepper en, zoals ik opmerkte, het is nodig.

PRINS: (*publiek*) Die gaat het verprutsen, dat voel je zo.

DAMHERT: Maar, Sire, nu is die tweevoeter, die (*hij kijkt fier rond, Prins trekt zich terug*) naar ik merk, hier schittert door zijn afwezigheid, begonnen ook onder de sterksten in mijn familie een slachting aan te richten. (*droef, maar kromt het op, hij is een edelman, mag niet wenen*) Zelfs mijn eigen zoon, jonker Bertszoon, is slachtoffer van zinloos bloedvergieten: zijn hoofd prijkt in de zaal van één of andere mensenkasteel. (*verdriet overmant hem*) Ik wil het hof vragen de mens ter verantwoording te roepen.

(Het hert buigt, terug naar zijn plaats. De krokodil komt aan gewaggeld, achter zich een kist waaruit een afgrijselijke stank opwalmt. Vol ontzag voor de koning spreekt hij met droeve stem klinkt droef maar waardig.)

KROKODIL: Sire, de mededieren moeten het me vergeven, dat ikzelf en mijn familie veelvraten zijn.

PRINS: Dat is nog zacht uitgedrukt.

KROKODIL: Gelukkig zie ik enkel welwillende gezichten. *(Hij neemt een grote zakdoek en houdt die in zijn voorpoten.)* Elkeen weet dat enkel honger ons hiertoe drijft. Zonder honger laten ook wij iedereen gerust.

PRINS: Ik zwem niet waar die zijn middagdutje houdt.

KROKODIL: We volgen de wet: niet doden, tenzij om te overleven. *(snuif ostentatief de mastodontische neus. Dan zakelijk)* Sire, ikzelf en mijn familie houden ons steeds aan de wet.

PRINS: *(ongeïnteresseerd)* Geef hem maar de absolutie. Hij moet echt niet biechten.

KROKODIL: *(zucht)* De mens, stoort zich niet aan de wet die ons de natuur geeft. Zelfs in volle Godsvrede op reis hierheen, werd mijn echtgenote slachtoffer van de geldzucht van de mens.

(Met een pompeus gebaar (hij wil overkomen als het hert, maar hij is een lompe boer) slaat hij de kist open. De anderen wijken van de stank. Nemen een zakdoekje en houden het voor hun mond. Voor de lol kunnen enkele 'edele dieren' met een spuitbus rondgaan!)

KROKODIL: In deze kist haar stoffelijke resten. Onderzoek het. Geen hap heeft de honger van de mens gestild. *(met verachting)* Het was hem enkel om haar huid te doen. *(Hij slaat de kist dicht, snuif zijn neus en haalt uit. Gemaakt meelijwekkend.)* Eens, Majesteit, had ik een bloeiend gezin. Nu blijf ik alleen achter, achtentwintig kinderen en mijn eega, moest ik afstaan aan de tweevoeter. *(Pathetisch, hij heeft niet de ingehouden trots van het damhert.)* Wanneer eindigt dit zinloos bloedvergieten? Wanneer kunnen we weer in vrede leven, niet meer op de vlucht? *(naar voren buigend, met krakende stem vol verachting voor de mens)* Wanneer wordt de mens eindelijk gestraft voor zijn misdaden?

(Op dat ogenblik springen de vos, de beer, de olifant, de luipaard

en de tijger, recht en beginnen door elkaar te roepen en te briesen.)

LEO DE LEEUW: Wraahaha! Stilte! Stil-...te!

(De rust keert terug. Dan verhoort de koning Reintje. De vos is een flemer en klinkt ook zo. Hij komt ongegeneerd naar voor, buigt zwierig en galant. De vos gaat minzaam en wat vals steeds bij de dieren staan die hij vermeldt.)

REINTJE: Sire,... alom is uw wijsheid en intelligentie bekend. Het verwondert mij niet dat U deze vergadering bijeen riep. Onze talrijke opkomst is een hulde aan uw wijs en verstandig bestuur.

PRINS: Nou, die heeft ook verstand van flemen.

REINTJE: Elk rijk kent zijn spanningen en moeilijkheden voor. Het zal U, schrander en verstandig vorst, niet ontgaan zijn, dat het dierenrijk te lijden heeft van de mens. Ik vind het ook normaal dat wij met onze klachten bij U komen. Alle dieren stellen in U hun vertrouwen, Sire. Ik weet dat U dit vertrouwen niet zult beschamen.

(Baardkeizer komt bij Prins zitten. Hij neemt hem bij de schouder en laat hem tegen zich aanleunen.)

BAARDKEIZER: Aldus sprak de flemer, lieverd. Hij won het vertrouwen van de hele dierengemeenschap.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze